

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a JUDr. Davida Krysky, Ph.D., ve věci

žalobců: **a) Ing. T. P.,**
bytem X,

b) Ing. I. P.,
bytem X,

oba zastoupeni advokátem Mgr. Danielem Thelenem,
se sídlem U Průhonu 1516/32, Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 81/11, Praha,

za účasti osoby zúčastněné na řízení:

Mgr. L. P.,
bytem X,

zastoupen advokátem Mgr. Davidem Netušilem,
se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2018, č. j. 118720/2018/KUSK,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- IV. Každému ze žalobců se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč.**

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 12. 11. 2018, domáhají zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jakož i jím potvrzeného rozhodnutí Městského úřadu Řevnice (dále jen „stavební úřad“) ze dne 5. 2. 2018, č. j. 0626/2018/SU/Sa. Stavební úřad tímto rozhodnutím zastavil opakované řízení o dodatečném povolení stavby osoby zúčastněné na řízení na pozemcích parc. č. X a X v katastrálním území L. U. D..
2. Podáním ze dne 17. 8. 2020 vzali žalobci podanou žalobu zcela zpět. Zároveň požádali o přiznání náhrady nákladů řízení, jelikož důvodem pro zpětvzetí žaloby bylo rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 18. 6. 2020, který nařídil odstranění předmětné stavby.
3. Žalovaný s přiznáním náhrady nákladů řízení nesouhlasil a uvedl, že žalobci nebyli

napadeným rozhodnutím vůbec zkrácení na svých právech, a nebyli tak aktivně legitimováni k podání žaloby.

4. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Vzhledem k tomu, že podání žalobců, jímž vzali žalobu zpět, nevzbuzuje z hlediska svého označení ani obsahu jakékoliv pochybnosti, soud řízení o žalobě v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.
5. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něž nemá právo na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků, bylo-li řízení zastaveno. Žalobci sice žádali přiznání náhrady nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., podle které vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení, soud však dospěl k závěru, že jejich požadavek není důvodný. Soud zdůrazňuje, že mezi chováním odpůrce a zpětvzetím návrhu na zahájení řízení musí být příčinná souvislost. V této souvislosti se hodnotí nejen to, zda v důsledku chování odpůrce po podání návrhu na zahájení řízení nastal stav, který navrhovatel podáním návrhu sledoval, nýbrž i to, zda návrh byl v okamžiku zahájení řízení důvodný. Hodnotí se přitom nejen splnění podmínek soudního řízení, ale i věcná důvodnost návrhu. Toto hodnocení se provádí pouze za účelem posouzení vzniku nároku na náhradu nákladů řízení, nikoliv pro rozhodnutí ve věci samé, tudíž se v podstatě omezuje jen na posouzení, zda návrh nebyl zjevně nedůvodný. Není postačující, že odpůrce učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení, jestliže samotný návrh vznik takového stavu neopodstatňoval (srov. nálezy Ústavního soudu k obsahově obdobnému ustanovení § 146 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ze dne 17. 1. 2017, sp. zn. III. ÚS 2741/16 a III. ÚS 3592/16).
6. V projednávané věci žalobci napadali rozhodnutí, kterým bylo zastaveno řízení o dodatečném povolení stavby osoby zúčastněné na řízení. Tímto rozhodnutím však nemohli být zkráceni na svých právech, jelikož jeho výsledkem bylo pouze to, že stavba dodatečně povolena nebyla, což byl ostatně i jejich cíl v daném řízení. Žalobci *de facto* brojí proti odůvodnění tohoto rozhodnutí, podle kterého nelze stavbu dodatečně povolit, jelikož byla na základě předchozího pravomocného dodatečného povolení stavby (před jeho zrušením soudem) již realizována, z čehož vyplývá, že dodatečné povolení stavby není zapotřebí. Samotné odůvodnění (jehož argumentace pro žalobce nepochybně nevyzněla příznivě) však nemůže představovat zásah do jejich práv, který by mohl založit aktivní věcnou legitimaci k podání žaloby. Napadené rozhodnutí samo pouze zastavilo řízení o dodatečném povolení stavby, čímž potvrdilo stav, že stavba dodatečné povolení nemá. Otázka, zda je potřebuje, či nikoliv, je již otázkou pro další řízení (zejména řízení o odstranění stavby), v napadeném rozhodnutí je řešena pouze argumentací v odůvodnění, napadené rozhodnutí samo (tedy jeho výrok) je naopak co do svých důsledků zcela odpovídající zájmu žalobců, jelikož stavbu dodatečně nepovoluje.
7. Soud tedy uzavírá, že žalobcům nesvědčila aktivní věcná legitimace k podání žaloby, která tedy zjevně nebyla důvodná. Proto nejsou ani splněny podmínky k postupu dle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. Žalobci se nadto žalobou domáhali zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného

a rozhodnutí stavebního úřadu. Tohoto výsledku však žalobci před zpětvzetím žaloby nedosáhli, neboť rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 18. 6. 2020 se daných rozhodnutí nedotklo.

8. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Protože soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, rozhodl, že ani tato osoba nemá právo na náhradu nákladů řízení.
9. O vrácení soudního poplatku soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Soudní poplatek za podání žaloby v projednávané věci činil pro každého ze žalobců 3 000 Kč a soud jej snížil o 1 000 Kč, jelikož snížení o 20 % by nedosáhlo požadované minimální hranice. Zbývající část soudního poplatku ve výši 2 000 Kč bude vrácena každému ze žalobců po nabytí právní moci tohoto usnesení ve lhůtě dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. září 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu